

Sygn. akt II Ka 118/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 czerwca 2022r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

przy udziale Lechosława Perza Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole

po rozpoznaniu 10 czerwca 2022r.

sprawy **R. R.**

oskarżonego z art.178a§1k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z 7 lutego 2022r., sygn. akt II K 405/21

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 50zł i wymierza mu opłatę w kwocie 300zł za to postępowanie.

Agata Wilczewska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 118/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA		

o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 07.02.2022 r., sygn. akt II K 405/21.

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1.Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjęty za podstawę wyroku, polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji, iż oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia mimo, że zebrany materiał dowodowy prawidłowo oceniony nie daje do tego podstaw</p> <p>2.Obrazę przepisów postępowania, tj. art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k., art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k., art. 167 k.p.k., art. 366 § 1 i art. 201 k.p.k. mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na bezzasadnym oddaleniu wniosku dowodowego obrońcy z dnia 24.01.2022 r. o przesłuchanie biegłego A. T. (1) mimo, że zachodziła konieczność przeprowadzenia takiego dowodu w celu uzupełnienia i wyjaśnienia jego opinii pisemnej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	<p>Apelacja okazała się bezzasadna.</p> <p>Kontrola instancyjna wykazała, iż w niniejszej sprawie w oparciu o prawidłowe ustalenia faktyczne, sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, a przeciwne twierdzenia obrony mają jedynie polemiczny charakter i stanowią przyjętą linię obrony. Sąd nie dopatrywał również w wyroku Sądu meriti jakichkolwiek uchybień proceduralnych.</p>	

Całkowicie niezasadna jest teza forsowana przez obronę, iż oskarżony przed zdarzeniem spożył jedynie łyk wódki, a resztę alkoholu spożył dopiero po tym jak wjechał do rowu. Twierdzenie to pozostaje w bezpośredniej sprzeczności z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym przede wszystkim zeznaniami świadków M. K., Z. N., tj. funkcjonariuszy policji, którym oskarżony przyznał się, iż wcześniej spożywał alkohol. Gdyby oskarżony faktycznie przed prowadzeniem pojazdu wypił jedynie łyk wódki, a resztę dopiero po wjechaniu do rowu, z pewnością zaznaczyłby tę okoliczność funkcjonariuszom policji, a nie poprzestał na ogólnym twierdzeniu iż przed zdarzeniem spożywał alkohol. Nadto obrona w apelacji dokonuje całkowicie subiektywnej interpretacji oraz oceny zeznań ww. świadków, co nie może się ostać. Dodatkowo obrona niezasadnie podnosi, iż świadkowie, tj. bracia K. i S. R. nie mogli wiedzieć co oskarżony robił pomiędzy 23:30, a 23:50. Ustalenia czasowe czynione przez obronę również są całkowicie dowolne, nieoparte na materiale dowodowym. Świadkowie zgodnie zeznali, iż nie widzieli, by oskarżony w ich obecności spożywał alkohol, a od momentu, gdy zatrzymali się na miejscu zdarzenia do przyjazdu policji upłynęła około godzina, co wyklucza możliwość, by oskarżony spożywał alkohol dopiero po wjechaniu do rowu. Jednocześnie wbrew stanowisku obrony, dla ustaleń faktycznych sprawy drugorzędne znacznie ma dokładne ustalenie gdzie, z kim i w jakich dokładnych okolicznościach oskarżony spożywał alkohol przed zdarzeniem, skoro finalnie kierował samochodem znajdując się w

stanie nietrzeźwości 1,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyjaśnienia oskarżonego jakoby spożywał alkohol dopiero po zjechaniu do rowu są naiwne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Nie można również tracić z pola widzenia, że nawet gdyby oskarżony po wjechaniu do rowu dopijał alkohol, to cały czas miał on włączony silnik i usiłował z tego rowu wyjechać, aż do czasu przyjazdu Policji, czyniąc to już ewidentnie po spożyciu alkoholu. Z uwagi na powyższe, nie sposób uznać iż Sąd dopuścił się błędu w ocenie wyjaśnień oskarżonego, odmawiając im wiary skoro wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym. Mając na uwadze powyższe, kontrola instancyjna wykazała, iż Sąd stan faktyczny sprawy ustalono w sposób prawidłowy.

Jednocześnie, wbrew stanowisku obrony, Sąd I instancji nie dopuścił się również obrazy przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k., art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k., art. 167 k.p.k., art. 366 § 1 i art. 201 k.p.k. Sąd prawidłowo ocenił, iż wniosek obrońcy zgłoszony na piśmie z 10 stycznia 2022 r. zmierzał jedynie do przedłużenia postępowania. W sprawie nie zachodziła bowiem konieczność przesłuchania biegłego A. T., celem uzupełnienia opinii. Sąd ostatecznie nie przyjął wersji podawanej przez oskarżonego, przez co wyliczenia poczynione przez biegłego nie stanowiły podstawy do ustalenia stanu faktycznego. W konsekwencji całkowicie niecelowym i przedłużającym postępowanie byłoby przesłuchanie biegłego.

<p>Kierunek apelacji obligował Sąd odwoławczy również do dokonania kontroli w zakresie orzeczonej kary, jednakże w tym zakresie Sąd również nie dopuścił się jakichkolwiek uchybień.</p> <p>Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy nie znajdując przy tym uchybień określonych w art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1.Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie:</p> <p>2.zakwalifikowanie czynu oskarżonego opisanego w akcie oskarżenia jako wykroczenia z art. 87 § 1 kodeksu wykroczeń i wymierzenie stosownej kary,</p> <p>3.uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji, a nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia, a w</p>		

sprawie nie zachodzi również konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego na nowo.

1OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1 Sprawstwo i wina oskarżonego, wymierzona kara grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych w wysokości 20 złotych każda, orzeczenie wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych określonych w kat. B prawa jazdy na okres 4 lat, zaliczenie na poczet orzeczonego środka karnego okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 grudnia 2020 r., rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem I instancji	
Związłe o powodach utrzymania w mocy	
W świetle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, sprawstwo i wina oskarżonego nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego. Kontrola instancyjna nie wykazała uchybień w zakresie orzeczonej kary grzywny, orzeczonego środka karnego, zaliczenia na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy , orzeczonego świadczenia pieniężnego, jak również w zakresie kosztów postępowania przed Sądem I instancji.	

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.1	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
1Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach postępowania odwoławczego, wobec nieuwzględnienia apelacji Sąd orzekł na podstawie art. 634 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k. i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247) zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 50 zł (karta karna, ryczałt za doręczenia) i wymierzył mu opłatę w kwocie 300 złotych za to postępowanie.

1PODPIS
Agata Wilczewska

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sprawstwo i wina oskarżonego

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana